

se af lovens bestemmelser, idet der efter loven som udgangspunkt alene kan i dømmes straf på så begrænset niveau, at den almindelige forsøgsbestemmelse i straffeloven ikke kan bringes i anvendelse.

Stk. 1, nr. 1, henviser specifikt til de bestemmelser, som, hvis personer eller virksomheder overtræder eller forsøger at overtræde dem, kan medføre bødestraf.

Efter stk. 1, nr. 2, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af vilkår knyttet til tilladelser udstedt i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 3, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af udstedte påbud eller forbud straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 4, kan den, der afgiver eller forsøger at afgive urigtige oplysninger, som loven forpligter den pågældende til at afgive straffes med bøde. Det samme gælder hvis sådanne oplysninger forties eller forsøges fortiet.

Efter stk. 1, nr. 5, kan den, der undlader at give dokumentation eller oplysninger, som kan afkræves efter loven eller regler fastsat i medfør af loven straffes med bøde.

Efter stk. 1, nr. 6, kan den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sine forpligtelser efter § 104, stk. 2, som medlem af bestyrelsen for en af i medfør af forslagens § 102 nedsat produktionsafgiftsfond. Forpligtelsen efter § 104, stk. 2 indebærer, at bestyrelsesmedlemmerne skal påse, at forvaltningen af de midler, som tilgår produktionsafgiftsfondene sker i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven, samt den øvrige relevante lovgivning.

I stk. 1, nr. 7, er indsat den regel, der gælder i ferskvandsfiskeriloven § 47, stk. 2, om straf for fiskeri i ferskvandsområder, hvor den pågældende ikke er berettiget til at fiske. Som i ferskvandsfiskeriloven er denne overtrædelse undergivet privat påtale. Dette følger af forslagens § 136.

I stk. 2 er indsat en regel om, at der kan straffes for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af regler fastsat i medfør af loven.

Bestemmelsen i stk. 3 hjemler fængselsstraf ved overtrædelse, der vedrører overtrædelser med forsæt til at unddrage sig betaling og opnå uberettigede udbetalinger i forbindelse med ydelser fastsat ved EF-retsakter og i forbindelse med udbetaling fra de fonde, der oprettes i henhold til § 102. Bestemmelsen svarer til EU-bemyndigelsesloven § 17, stk. 3, dog således at muligheden for at idømme fængselsstraf i forbindelse med unddragelse for betaling af gebyrer ikke videreføres.

Stk. 4 bestemmer, at der kan pålægges juridiske personer omfattet af loven strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I stk. 5 indsættes forældelsesfrist for overtrædelser, der efter loven medfører fængselsstraf. Bestemmelsen tilsligter at bringe forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen opnår uberettigede udbetalinger i medfør af loven, på linie med forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen i øvrigt unddrager sig betaling af nationale afgifter og told til det offentlige.

I straffelovens §§ 92-94 findes reglerne om forældelse af strafansvar. I almindelighed er forældelsesfristen 2 år, når strafferammen ikke er højere end fængsel i 1 år, eller hvor straffen for overtrædelsen ikke vil overstige bøde, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

I henhold til straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2, er forældelsesfristen dog 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år. Efter § 93, stk. 2, gælder der endvidere en forældelsesfrist på mindst 5 år for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Strafansvaret for overtrædelser, som fører til eller er egnede til at føre til uberettiget unddragelse af betaling af afgifter til det offentlige fastsat i medfør af loven, jf. f.eks. § 102 eller andre afgifter til det offentlige er allerede omfattet af den særlige forældelsesfrist i straffelovens § 93, stk. 2. Forældelsen af strafansvaret for sådanne overtrædelser berøres således ikke af forslaget, men er medtaget af pædagogiske grunde.

Den særlige forældelse i henhold til straffelovens § 93, stk. 2, omfatter imidlertid ikke overtrædelser, som fører til uberettiget udbetaling af støttebeløb.

Med hensyn til forældelsen af strafansvaret i forbindelse med uberettiget udbetalte støttebeløb er det for så vidt angår straffebestemmelserne i forslagens kapitel 23 dermed den 2-årige forældelsesfrist der stort set finder anvendelse, idet loven, jf. § 130, stk. 3, kun i ganske få tilfælde foreskriver fængselsstraf, der overskrider 1 år. Forældelsesfristen er endvidere altid 2 år, hvis strafansvaret påhviler de i § 130, stk. 4, nævnte juridiske personer (selskaber m.v.).

Den 2-årige forældelsesfrist har i praksis f.eks. på landbrugsområdet forvoldt myndighederne store problemer. Mange af uregelmæssighederne opdages først ved den efterfølgende regnskabskontrol, og en stor del af de 2 år er ofte forløbet, inden de kontrollerede myndigheder opdager, at der foreligger uregelmæssigheder eller overtrædelser, idet der, hvor der er tale om